

mission

TRO. HOPP. KÄRLEK.

MISSION 2023 NUMMER 1

Christina och Andrey - medvandrarare i Sydamerika

En ny strategiperiod inleds

Iver och inspiration i Vasa svenska församling

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Joanna Lindén-Montes
tfn 044 4935 690

Assistent
Bibiana Boucht
tfn 040 1692 418

Koordinator (församlings-
kontakter, barn och unga)
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Koordinator (församlings-
kontakter, vuxna och frivilliga)
Ann-Kristin Ävall
tfn 043 824 2150

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.twitter.com/felm_svenska
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 164:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi
Besöksadress: Magistratsporten 2 A, 00240 Helsingfors
Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors
Telefonnummer till växeln: 09 12971
Beställningar och adressändringar:
tfn 040 7648 051,
info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817
Redaktör: Joanna Lindén-Montes
Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 300 exemplar. Tryckeriets produktion är koldioxidneutral.

Designkoncept: Antonomia Ab
Layout: Fontana Media/Malin Aho
Tryck: Laine Direct Oy, Rauma

Finska Missionssällskapets insamlingskonto FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH

Insamlingsstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tillsvidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2022/6434, i kraft 1.1-31.12.2023, beviljat 16.8.2022 av Ålands landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Samma uppdrag i nära 2 000 år

Att som kyrka ha en tvåtusen år gammal uppdragsbeskrivning står ibland i stark kontrast till hur dagens samhälle fungerar.

Finska Missionssällskapet tog i början av detta år i bruk en ny strategi. För en missionsorganisation är strategiarbetet en spännande balansgång mellan att bevara kyrkans tidlösa missionsuppdrag och att verka i en föränderlig värld där förutsättningarna för arbetet ständigt växlar.

Ända sedan Missionssällskapet grundades för mer än 160 år sedan har sällskapet sett sitt uppdrag som tvådelat; dels att med ord förkunna Guds kärlek till människorna, dels att genom handlingar vittna om Guds omsorg.

I den nya strategin uttrycks Missionssällskapets identitet på följande sätt: *Tron på Gud, hoppet om en bättre framtid och kärleken till nästan utgör grunden för Missionssällskapets arbete. På denna grund bygger det holistiska missionsarbetet som inkluderar andligt arbete, omsorg om nästan och påverkansarbete för en bättre framtid. Det är vår uppgift att stå på de allra svagastes sida. Vi lindrar lidande, möjliggör utveckling, bygger fred och skapar likvärdiga möjligheter för människor att forma ett människovärdigt liv åt sig.*

Mer om hur Missionssällskapet ser på sitt uppdrag idag kan du läsa i intervjun med verksamhetsledare Rolf Steffansson på sidorna 8–9.

Innan Jesus for upp till himlen gav han sina lärjungar anvisningar för hur de skulle leva sitt liv tills han kom tillbaka. I varje evangelium i Nya testamentet finns det någon form av missionsbefallning. De tar fasta på lite olika saker, men alla handlar de om att vi som är Jesu efterföljare har en uppgift under vår tid på jorden.

Missionsuppdraget innebär att vi med Jesus som förebild tar oss an människornas både andliga och jordiska behov. Ibland började Jesus med att undervisa om vägen till Gud, andra gånger såg han först till människornas kroppsliga behov; gav dem vatten, botade sjukdomar och hjälpte dem att skaffa levebröd.

Att uppdraget är uråldrigt hindrar inte att vi utför vårt arbete så bra som möjligt enligt nutida standarder och internationella humanitära principer samt använder all den sakkunskap vi har för att förbättra våra medmänniskors liv andligt och materiellt.

Idag ser människornas jordiska problem och behov kanske annorlunda ut än då missionsuppdraget gavs. Det som däremot inte har ändrat är människans behov av att söka svar på frågan om livets varför. Och lika oförändrad står inbjudan till ett liv i gemenskap med Gud.

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: De unga medlemmarna av embérafolket bor i små byar i Colombias bergsområden. Ursprungsfolkens möjligheter att få utbildning på eget modersmål är begränsade. Många barn flyttar hemifrån när de börjar lågstadiet för att kunna gå ut grundskolan. Projektet får stöd av Finlands utrikesministerium. **Foto:** Anna Lundén

ÖGONBLICKET

Skoleleven Happiness beundrar ett träd som byborna planterat med stöd av Missions-sällskapet i Kishapu, Tanzania. Träden ger skugga, bättre klimat, utkomst och näringsrika frukter. Happiness har för första gången fått smaka guava. Förr åt hennes familj ingen frukt alls. Vill du stöda vårt miljöarbete? Besök www.miljobanken.fi **FOTO:** VIRVE RISSANEN

AKTUELLT

Nytt kunskapsspel i virtuell verklighet

I Finska Missionssällskapets nya kunskapsspel "Tanzania 360" får du hjälpa en nio personer stor familj att lösa olika utmaningar med jordbruket, klimatet, vattenförsörjningen och skolgången.

Virve Rissanen, kommunikatör i östra och södra Afrika, har filmat och fotat innehållet till spelet i byn Inolelo i nordvästra Tanzania. Familjen som är med i spelet har fått hjälp av Finska Missionssällskapet, genom till exempel trädplantering och utbildning i småskaligt företagande.

Spelet finns på Missionssällskapets hemsidor. Det fungerar i olika webbläsare på dator och i mobiltelefon. Spelproduktionen har fått stöd av Finlands anslag för utvecklingsamarbete.

Så här hämtar invånarna i den tanzaniska byn Inolelo vatten. Vad kan man göra om vattnet i gropen är smutsigt? Lär dig mera i det nya kunskapsspelet "Tanzania 360". **FOTO:** VIRVE RISSANEN

Jag vet vilka avsikten jag har med er, säger Herren: välgång, inte olycka. Jag skall ge er en framtid och ett hopp.

JEREMIA 29:11

FOTO: ANNA LUNDÉN

Andrey och Christina Heikkilä hjälper de lutherska kyrkorna i Colombia, Bolivia och Venezuela. De stöttar Missionssällskapets samarbetspartner så att de kan växa sig starkare. "Vi är medvandrarare här, vi stöder, lyssnar och uppmuntrar i missionsarbetet."

TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES

Här gror hoppet

Morgonsolen skiner in i familjens bostad i Medellín i nordvästra Colombia. Klockan är åtta på morgonen, Andrey och Christina Heikkilä har nyss druckit sitt morgonkaffe.

– Colombia är en kaffeproducerande nation, men få har råd med gott kaffe här. De flesta dricker billiga sorter av restkaffe, som blir över efter att det bästa gått till export.

Familjen Heikkilä flyttade till Colombia i augusti 2022. Det senaste halvåret har de bekantat sig med regionen, språket, kulturen och samarbetspartnerna.

Christina arbetar på projektnivå i Colombia, där hon koordinerar åtta projekt. Andrey arbetar med administration, personalfrågor, struktur och ekonomi tillsammans med kyrkans anställda och projektpersonalen i Colombia, Bolivia och Venezuela. I hela regionen finns sammanlagt 15 samarbetsprojekt som Missionssällskapet stöder.

– Hjälpbehoven är helt annorlunda jämfört med Ryssland där vi arbetade tidigare. Här är våra samarbetspartner självständiga och har lärt sig att ta mera ansvar. Mis-

sionssällskapet har haft få utsända i Sydamerika. Vår främsta uppgift är att vara i kontakt med projektkoordinatorerna och kyrkans personal och utbilda dem. Vi är medvandrarare och en "stöttekäpp" för våra samarbetspartner på deras vandring, säger Andrey.

Andrey och Christina har redan hållit flera utbildningar i projekthantering.

– Jag har upplevt att personalen är glad över de utbildningar som vi ordnat. Många har önskat djupare samarbete. Vår uppgift är att vara en länk mellan aktörerna och

underlätta för våra samarbetspartner här. Vi tänker ur ett långsiktigt perspektiv. Det går inte att tvinga fram snabba resultat i det här arbetet. Målet är att samarbetspartnerna ska klara av att fortsätta projekten själva, när stödet från Finland tar slut. Det är vårt mål, säger Christina.

Spanskan flyter

Andrey och Christina studerar spanska och använder språket varje dag, eftersom få kan engelska i Colombia.

– Vi har från första början tagit oss fram på spanska. Vi har använt oss en del av översättningsprogram, till exempel Google translate. Vi pratar på. Folk är hjälpsamma och bra på att lyssna. Ingen blir arg eller sur om vi säger fel. Ibland blir vi förstås lite frustrerade då vi inte kan uttrycka oss helt som vi vill. När vi hållit utbildningar har vi ibland fått tolkning från finska eller engelska till spanska.

Andrey berättar hur spanskan skiljer sig mellan länderna.

– I Colombia talar en del jättesnabbt och uttrycker sig på ett sätt som ibland är svårt att förstå. Men i Bolivia är det enklare att hänga med. Efter att ha talat med biskopen i ett par timmar konstaterade jag att kommunikationen flöt så bra att jag tänkte ”månne helig Ande vilar över oss”? Biskopen förklarade att för bolivianerna är spanskan ett andra språk, och därför är deras tal lättare att förstå.

Nästa resa till Bolivia blir i april, när kyrkan får en ny biskop.

– Bolivias lutherska kyrka präglas av ödmjukhet, samtidigt som man är stolt över sin identitet som ursprungsfolk. Personalen vill gärna ha hjälp och är glada när vi kommer för att tjäna dem. Tillsammans fördjupar vi oss i finanser, bokföring och genomskinlighet, säger Andrey.

Förtroende och tid öppnar dörrar

Colombia, Bolivia och Venezuela är präglade av politiska och ekonomiska kriser, interna konflikter och stora inkomstklyftor. Folket är välkomnande, men samarbetet kräver förtroende.

– Vi försöker träffa våra medarbetare över en kopp kaffe, dela liv och arbete, människa till människa. Det här är en lång process, som tar tid. Arbetskulturen skiljer sig också mellan länderna. I Bolivia är det till exempel svårare att få svar på e-post-

Andrey tillsammans med biskop Atahualpa Hernández och kyrkans arbetare Nelida Mora vid Colombias evangelisk-lutherska kyrka.

FOTO: PRIVAT

meddelanden, men personalen är väldigt ivrig att samarbeta och vill ha mera stöd i arbetet.

Andrey ger exempel på varför det behövs tid och tålmod i arbetet.

– Fredsavtalet i Colombia skrevs under 2016. Men det är först nu, med den nya presidenten som valdes förra året, som man ser vägen framåt. Fred och försoning kan ta 40, 50 eller 60 år att uppnå. Vi erbjuder varsamt hjälp i fredsarbetet medan vi lär oss om landet. Finland har mycket expertis i utvecklingsfrågor. Vi erbjuder den här kunskapen med respekt för den lokala kontexten och sedan är det upp till samarbetspartnerna hur den tas emot.

Kyrkorna lindrar nöden

Christina är speciellt intresserad av hur hon kan stöda kyrkorna och projektledarna så att arbetet fortsätter bära frukt när hon avslutat sitt arbete.

– Kyrkorna i Colombia, Bolivia och Venezuela saknar stabilitet i samhället och behöver satsa på sammanhållningen för att kunna göra ett bra arbete. I Colombia, där jag ansvarar för Missionssällskapets verksamhet, behöver kyrkan hjälp med att bära fram Kristus och evangeliet genom ord och handling. Kyrkan här har en stark diakonal roll och arbetar som en samhällsaktör för att hjälpa de mest utsatta. Behoven är enor-

"Fredsarbete tar tid. Först nu börjar resultaten av fredsprocessen märkas i Colombia", säger Andrey. **FOTO:** ANNA LUNDÉN

ma. Kyrkan arbetar också för fred och är med i försoningsarbetet i fredsprocessen, säger Christina.

Andrey instämmer.

– Kyrkan förmedlar förlåtelse, hopp och äkta kärlek. Vi vill stärka kyrkan så att den kan förmedla allt detta som vi fått som gåva: den kärlek som kommer av helig Ande, så att den kan rinna fram som fred och försoning. Vi är här som en länk, som en transformator, säger han.

Flyktingar från grannländerna

Människornas vardag påverkas också starkt av klimatförändringarna.

– Det finns många klimatflyktingar i regionen. Det inträffar jordskred, det har vi sett när vi åkt motorcykel. I förrgår var det översvämningar i Medellín där vi bor.

I Bolivia är torkan ett stort problem och tvingar folk att söka nya boplatser.

– Glaciärerna är nästan borta i Bolivia. Många flyttar in till huvudstaden La Paz då deras odlingsmarker torkar ut. Ett annat problem är utvinningen av litium som exporteras för elbilar och batterier. Gruvorna använder en stor mängd vatten. Vid kyrkans center och elevhem Verena Wells som vi stöder, återanvänds regnvattnet genom ett filtreringssystem. Men senast jag var där var reservoaren tomta, säger Andrey.

Den ekonomiska och politiska krisen

i Venezuela har drivit två miljoner människor på flykt, speciellt kvinnor och barn.

– Vi brukar se nyanlända kvinnor sitta utanför köpcentret med bebisar i famnen. Det kommer hela tiden flera flyktingar från Venezuela till Colombia, säger Christina.

Säkerheten viktigast

Demokratin är skör i Colombia. Christina berättar att 215 människorättsförsvarare dödades förra året, det högsta antalet sedan 2016. I själva verket är antalet mycket högre. Många av Missionssällskapets samarbetspartner finns på konfliktområdena.

– Vi måste anpassa oss till det här i vårt arbete. Ibland blossar en konflikt upp i området dit vi är på väg. Vi håller kontakt med våra projektkoordinatorer och bokar om vid behov. Det är svårt att förstå att människor kan leva mitt i dessa konflikter. Ibland blir de instängda i sina byar, råkar ut för sammandrabbningar och måste förflyttas. När vi besöker de här områdena kommer vi som medmänniskor.

Familjen Heikkilä bor i ett av de säkraste områdena i Medellín. Miljonstaden delas upp i områden (estratos) i sex olika kategorier.

– Vi bor i estrato 5, där man kan säga att det är 95 procent säkert att vistas. I områden med lägre nummer kan man säga att det är 95 procent osäkert. Det är också områdena 4–6 som betalar för de fattigare områdena. Även om vi bor tryggt går våra barn inte ensamma utanför grinden här hemma, förutom Timoteus som snart fyller 18 år, ler Andrey.

Två flickor som tillhör kogifolket. Barnen får utbildning på eget modersmål tack vare Finska Missionssällskapet och stöd från utrikesministeriet.

FOTO: ANNA LUNDÉN

Barnens skolväg upplevs som trygg.

– De åker med skoltaxi. Det finns en mobilapp där man kan följa med var barnen befinner sig och se när de stämplats in och ut ur skolan.

På motorcykel i Medellín

Andrey berättar att trafiken däremot är katastrofal. Bilisterna respekterar inte fotgängare och kör ofta mott rött.

– Jag har trots det lyckats sälja in motorcykelkörandet till min fru! Vi har inte bil, så motorcyklarna ger oss en känsla av frihet. Om man tar taxi kan man råka ut för chaufförer som kör vansinnesfärder. Med motorcykel är det lätt att ta sig förbi bilköer och åka utanför stan på helgerna och njuta av landskapen. Vi sitter mycket vid datorn under arbetsveckorna, så det här är vår avkoppling. Barnen färdas på passagerarsätet, förutom Timoteus som kör själv.

Christina säger att hon hunnit öva upp sina talanger på motorcykeln.

– Men jag är jätteförsiktig i korsningar, och man ska inte köra om man är trött.

Kyrkans missionsstation samlar unga

Christina säger att hon imponerats av hur närvarande religionen, speciellt den katolska kyrkan, är i Medellín.

– Det är vanligt att se folk be till Maria vid altaren i stadens parker.

Den lutherska kyrkan har en missionsstation i Medellín, med egna utrymmen och ett kansli i en trerummare.

– En liten gudstjänstgemenskap samlas

där på söndagarna under ledning av en pastor. Det ordnas också fredsföstran för barn och ungdomar i samarbete med Casa de la Paz (Fredens hus), berättar Christina.

De lutherska biskoparna i regionen uppmuntrar kyrkorna att ta vara på sin identitet och sina kulturella särdrag i gudstjänstlivet.

– Men ibland går det så att kyrkorna vill efterlikna sina europeiska systerkyrkor. Risken finns att man glömmer bort ursprungsfolkens kultur, säger Andrey.

Vad vill ni hälsa läsarna?

– De som har längtan till missionsarbete ska inte ge upp drömmen! Det blir ofta helt annorlunda än man tänkt, men välsignat och fint. Det behövs alltid nya krafter inom missionsarbetet, nya generationer som tar över. Gå missionskursen, Gud öppnar en dörr! I dag talar vi kristna om Jesus på alla kontinenter, uppmuntrar varandra och för hoppet vidare, säger Andrey.

Christina avrundar:

– Vi har världens bästa arbetsgivare: Gud, som sörjer för oss, och tar våra bördor så att vi inte behöver bära dem själva. Ibland när vi drabbas av svårigheter eller stöter på problem kan vi tycka att vi inte ser någon utväg. Då påminner jag mig om att Gud bär allt. ∞

Andrey och Christinas arbete stöds av tio församlingar i Borgå stift: Karleby, Kronoby, Jakobstad, Pedersöre, Nykarleby, Vasa, Sibbo, Kyrkslätt, Mariehamn och Jomala. En del av projekten i Sydamerika får stöd av Finlands utrikesministerium eller drivs i samarbete med Lutherska världsförbundet.

Andrey, Christina och barnen Evelina, Anastasia och Timoteus gör gärna utfärder med motorcykel när de är lediga. "Det är enkelt att ta sig fram på det här sättet, vi får avkoppling och lär känna nya områden utanför Medellín", säger Andrey.

FOTO: TIMOTEUS HEIKKILÄ

En dag om mission och vårt globala ansvar lördag 27.5.2023 i Karis församlingshem

Finska Missionssällskapets missionsseminarium hålls i år i samarbete med Karis-Pojo svenska församling.

Programmet handlar om hur vi kan leva så att jordens resurser räcker för alla och hur kyrkor idag förkunnar det glada budskapet i ord och handling.

Huvudgäst är Sokheng Nhoung från lutherska kyrkan i Kambodja. Kyrkan är liten, men har en mångsidig verksamhet och vill förbättra det kambodjanska folkets liv genom både andligt och socialt arbete.

Övriga medverkande är bl.a. verksamhetsledare Rolf Steffansson, missionär Anna-Lena Särs, TD Yvonne Terlinden och Furahakören.

För dagen säljs ett matpaket à 37 €/vuxna samt 18,50 €/studerande och barn.

Anmäl ditt deltagande i måltiderna senast måndag 15.5 till pastorskansliet i Karis-Pojo sv. församling, e-post karis-pojo.forsamling@evl.fi eller tfn 019 279 3000 må-to kl. 9-13.

Ett mer detaljerat program hittar du på www.finskamissionssallskapet.fi/missionsfest. Ifall du har frågor kring programmet när du oss via e-post info@finskamissionssallskapet.fi och tfn 040 1692 418.

Välkommen!

9.30

Kaffe

10–11.30

En gemensam jord

Inledning till dagens tema av Rolf Steffansson. Panelsamtal mellan Rolf Steffansson, Anna-Lena Särs och Yvonne Terlinden.

11.30-13

Lunch

13–14.15

Workshoppar – välj en

- 1) Senegal: Kyrka och familj i muslimsk omgivning
- 2) Pilgrimsvandring i missionens tecken
- 3) Sjung med Furahakören
- 4) Återvinning och en hållbar livsstil

14.30–15.30

Jordenruntresa

Hälsningar och berättelser från hela världen med Anna-Lena Särs, svenska missionärer och volontärer. Videoinslag och musikprogram.

15.30–16

Kaffe

16–17.15

Ansvar för vår omvärld

En liten kyrka med stor inverkan – Sokheng Nhoung berättar om Kambodjas lutherska kyrkas verksamhet. Övriga medverkande Åsa Häggblom m.fl. Musikprogram.

17.15–18

Middag

18–19

Den världsvida kyrkan i mission

Lovsång och förbön med Camilla Skrifvars-Koskinen m.fl.

FINSKA¹⁸⁵⁹
MISSIONSSÄLLSKAPET

KARIS-POJO⁺
SVENSKA
FÖRSAMLING

Vi vittnar om Guds kärlek i ord och handling

- Vi berättar om Jesus Kristus
- Vi främjar förverkligandet av de mänskliga rättigheterna
- Vi bygger fred och försoning

Missionsarbetet förändrar samhällen och individer på djupet

Finska Missionssällskapet inleder en ny strategiperiod för de kommande fem åren. "Vårt mål är att tron, hoppet och kärleken förstärks i världen", säger verksamhetsledare Rolf Steffansson.

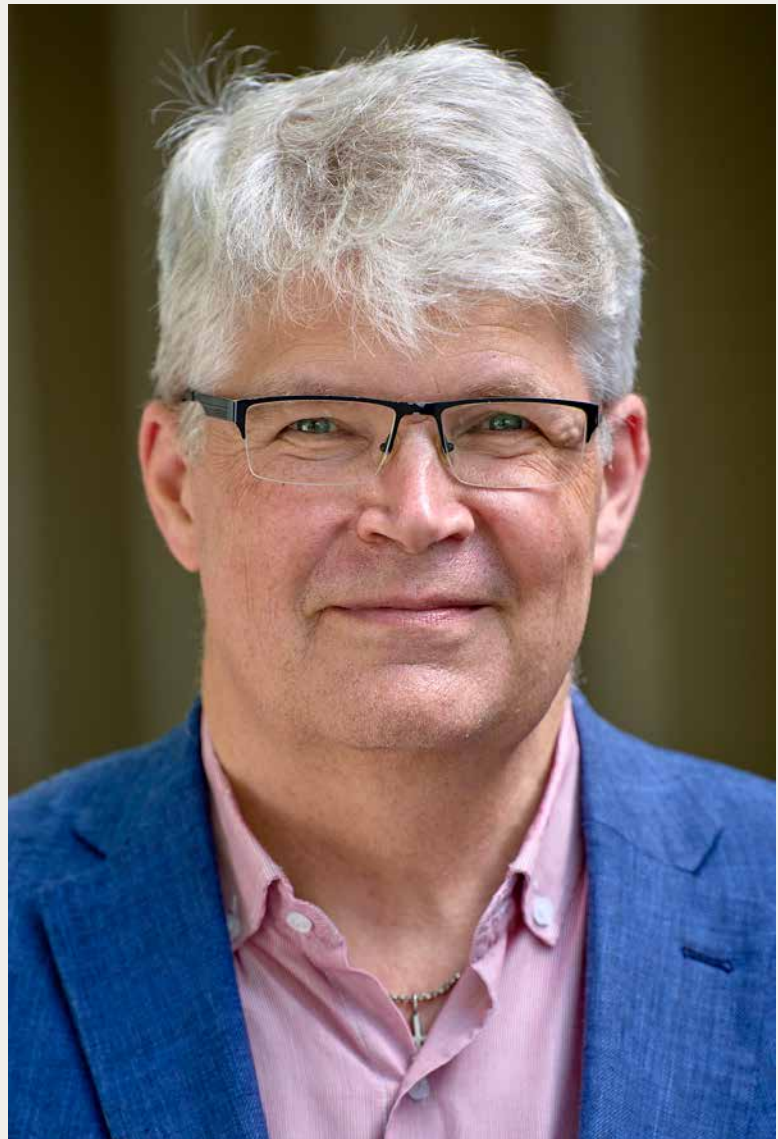
TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES

Den nya strategin för åren 2023–2028 bygger vidare på det långsiktiga arbete som Missionssällskapet driver. Verksamheten koncentreras till de allra mest fattiga och utstötta i områden där det finns få kristna.

– Vi verkar för att tron, hoppet och kärleken skall förstärkas i världen. Vi verkställer vår kyrkas strategiska tänkande globalt sett och vittnar om Guds kärlek i ord och i handling. Den nya strategin är en fokusering och ett förtydligande av vårt uppdrag. Vi har fört diskussioner med vår styrelse och församlingarna i arbetet med strategin. Evangeliet om Jesus Kristus är en central del i missionsarbetet och strategin, säger verksamhetsledare Rolf Steffansson.

Begreppet "transformation" används ofta i den nya strategin. Vad innebär detta?

– Vi talar om en helhetsbetonad och djupgående förändring i människors liv. I alla ekumeniska nätverk finns transformationen med som en central tankegång. Transformation är mer än bara utveckling. Det är en mycket kristen term som syftar på en

"Vi fortsätter med det som alltid varit vår uppgift, att stärka kyrkorna i deras missionsarbete. Vi stärker marginaliserade gruppers resiliens, det vill säga förändringstålighet. Vi bygger fred och försoning tillsammans med lokala fredsarbetare", säger verksamhetsledare Rolf Steffansson.

FOTO: PAUL JEFFREY/KYRKORNAS VÄRLDSRÅD

genomgripande förändring på individ- och samhällsnivå. I vårt utrikesarbete syns det här när samhällen förändras så att de blir rättvisa och inkluderande. I kyrkan och församlingslivet är transformation en naturlig del av vardagen. Till exempel gudstjänsten och det andliga livet är en källa för transformation.

De lokala krafterna driver förändringen

I Afrika, Asien och Sydamerika bär kyrkorna ett starkt helhetsansvar för sina samhällen. Detta återspeglas i kyrkornas förkunelse, i diakonin, i påverkansarbetet och i främjandet av försoning.

Missionssällskapet fortsätter att arbeta med de mest utsatta folkgrupperna, till exempel kvinnor, etniska minoriteter, personer med funktionsnedsättning och dem som lider av klimatförändringens följder.

– Vi stärker våra lokala samarbetspartner så att de kan bära arbetet och förbättra strukturerna i samhället. Arbetet genomförs i hög grad av lokala samarbetspartner. Vi har cirka 1 200 lokala anställda vars löner kommer från vår finansiering, säger Rolf Steffansson.

Budskapet om Jesus Kristus, nåden och kärleken till nästan driver de kristna att kämpa för förändring i samhället.

– Kyrkorna och samarbetsorganisationerna når ända till gräsrotterna på lokalnivå. Våra nätverk är väldigt omfattande. Marginaliserade grupper får utbildning, upprättelse, självförtroende och möjlighet att påverka tack vare kyrkornas arbete och samhällspåverkan. Många av våra samarbetskyrkor talar starkt mot den självskhet och girighet som utarmar jorden och förstör klimatet. Genom diakonala projekt visar kyrkorna också på var problemen finns i samhället och vad som kan göras för att lösa dem.

Religionsfriheten begränsad på många håll

Globalt sett är demokratin på tillbakagång. Det auktoritära ledarskapet har blivit starkare i många länder, konflikterna har ökat och yttrandefriheten har försämrats.

– Medborgarsamhällets utrymme har minskat på många håll i världen och det finns mycket att göra på den här punkten. Ett exempel på det minskade utrymmet är

att religionsfriheten begränsas i flera av de länder där vi verkar, till exempel i Nepal, Myanmar, Pakistan och Kina. Många av våra samarbetskyrkor lever i en otroligt utmanande kontext verksamhetsmässigt. De är under stor press när tolkningen av religionsfriheten ändras.

Kyrkans nåderika budskap

Rolf Steffansson poängterar vikten av den lutherska kyrkans nåderika budskap i missionsarbetet.

– Den lutherska kyrkans grundbudskap om befrielse genom Guds nåd är vår speciella gåva till den världsvida kyrkan. När man hör på en ekumenisk diskussion om rättvisa, fred och försoning så påminner den lutherska kyrkan alltid om att vi inte blir frälsta genom handling – frälsningen befriar oss i stället till att agera. Vi kan inte sätta villkor för människors frälsning, det betonar vi starkt.

En fattig kyrka för de fattiga

I strategin poängterar Missionssällskapet de utslagnas egen handlingskraft när det gäller att åstadkomma förändring, med andra ord mission som växer från marginalerna. Förändringen kommer nerifrån. I det kristna tänkandet vänds maktstrukturerna upp och ner: de minsta är de största och de sista de första. Ett sådant tillvägagångssätt stärker marginaliserade, diskriminerade och utslagna människor.

– Kyrkan har alltid arbetat på detta sätt. Mycket av det som händer hos våra samarbetskyrkor sker utan stora finansiella tillgångar, utan maktposition i samhället. Så har det varit sedan kyrkan tog sin början utanför stadsmurarna i Jerusalem, säger Steffansson.

– Alla marginaliserade grupper, till exempel människor med funktionshinder, måste tas med i kyrkan, utan dem är kyrkan fattigare. Blir någon utanför är kyrkan inte hel.

Ökade hjälpbehov

Hjälpbehoven hos Missionssällskapets samarbetskyrkor och partnerorganisationer har ökat. Kriget i Ukraina med den påföljande inflationen och höjda energipriser har tillsammans med klimatförändringen och en global livsmedelskris försatt allt flera människor i nöd i utvecklingsländerna.

Finska Missionssällskapet strävar efter förändring, bland annat genom att utbilda diskriminerade folkgrupper och ge dem möjligheter att påverka sitt samhälle. **FOTO:** VIRVE RISSANEN/TANZANIA

”Himmelriket är som ett senapsfrö som en man sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna.”

(Matt 13:31-32)

Hur ska vi klara av att möta denna nöd?

– Vi kan be för varandra och för missionen. Vi kan alltid bära fram varandra i förbön, uppmuntran och tacka varandra. Missionsfesten är ett exempel på ett tillfälle då vi kan samlas och stärka varandra. Även om vi tenderar att reagera på det negativa, blir saker också bättre i världen. Vi sår smått, det kan ta tid. Men senapsfröet växer av sin egen inneboende kraft och blir till ett träd som ger skugga, frukt och rum för himlens fåglar. ∞

Den nya strategin kan läsas på www.finskamissionssallskapet.fi under fliken ”Om oss”.

Bättre skördar och mättade magar

Det finns över 800 miljoner hungrande människor i världen. Vi har pratat med Laxmi Devi Chaudhary, en jordbrukande mormor i Nepal. Hon var tidigare livegen och vet vilka förändringar som behöver göras i landet.

TEXT OCH FOTO: MIMOSA HEDBERG

Laxmi Devi Chaudhary (43) och hennes familj på sju personer lever av jordbruk. Den unga mormodern med familj bor i det avsides belägna Kanchanpur i västra Nepal, där de odlar ris och grönsaker.

”Jag odlar på mark som ägs av en annan person och hälften av avkastningen går till markägaren. Min man jobbar tillsammans med mig, men arbetar också som daglönare emellanåt. Skörden ger inte tillräckligt för att räcka till försäljning”, berättar Laxmi.

På den nepalesiska landsbygden är skörden ofta otillräcklig. Småbrukarna drygar ut sina inkomster med att jobba med dagsverken på hus- eller vägbyggen eller på andras åkrar eller gårdar. I hopp om ett bättre liv väljer en del tungt gästarbete utomlands.

I Laxmis by är många av byborna före detta livegna. Tidigare gjorde de tunga arbeten på de rika invånarnas marker, ofta utan lön, som ersättning för stora lån. Systemet med livegenskap har formellt upphört i Nepal, men de som levt i livegenskap bär fortfarande en tung börda. De är fattiga och stigmatiserade.

Jordbrukets svaga ställning

Nepal är fortfarande ett av världens fattigaste länder. Jordbrukets svaga ställning är en av huvudorsakerna. Jordbruket är landets största näring, men produktiviteten är låg. Småbrukarna kan inte alltid försörja sin familj med avkastningen av det egna arbetet. Jordbrukarna saknar ofta det kun-

nande som behövs och det är svårt att skaffa utsäde.

Missionssällskapet inledde år 2022 ett nytt utvecklingspartnersamarbetsprojekt som syftar till att stärka småbrukarnas utkomst och trygga livsmedelsförsörjningen i Laxmis hemtrakter. Projektet genomförs tillsammans med den nepalesiska organisationen Li-Bird i provinsen Sudurpaschim.

Området är ett av de mest utsatta i Nepal och en tredjedel av dess invånare lever i fattigdom.

Laxmi berättar att bysamhällena har fått klimattåligt utsäde tack vare projektstödet. Det kan till exempel vara fråga om en tåligare art av ris – utsädet varierar i de olika områdena.

Dessutom har jordbrukarna fått undervisning i risodling, boskapsuppfödning och odling av köksträdgård.

”Jag fick lära mig hur en köksträdgård kan ge oss bättre kost och hur man fiffigt kan odla flera växter samtidigt.”

Laxmi ser den konkreta nyttan av undervisningen.

”Tack vare undervisningen kan vi öka vår produktion. När vi till exempel förbättrar våra fähus får vi mera mjölk.”

”Klimatförändringen gör livet svårare”

Missionssällskapet hjälper invånarna att förbereda sig för klimatförändringens inverkan på odlingarna och ta i beaktande eventuella naturkatastrofer. Nepal är ett av världens mest sårbara länder.

HUNGERN ÄR ETT GLOBALT GISSEL

- Det finns över 800 miljoner hungrande människor i världen.
- Kriget i Ukraina åstadkom en global livsmedelskris, som har jämförts med den humanitära kris som andra världskriget orsakade.
- Det globala hungerindexet visar att hungersnöden i Nepal minskat sedan millenniets början, men osäkerheten i fråga om tillgången på livsmedel och näringsämnen är fortfarande stor.

Laxmi säger att hon är medveten om klimatförändringen och de problem som den medför för jordbrukarna: ”Klimatförändringen gör vårt liv svårare.”

Laxmi anser att torkan är odlarnas störs-

”Jag fick lära mig hur en köksträdgård kan ge oss bättre kost och hur man på ett smart sätt kan odla flera växter samtidigt”, berättar Laxmi Devi Chaudhary.

Klimatförändringen försvårar odlandet i Nepal, konstaterar deltagarna vid odlarnas gruppmöte.

Jordbruket är en stor arbetsgivare i Nepal, men produktiviteten är låg och småbrukarna kan inte alltid försörja sina familjer.

Lök och majs på tork. Byborna äter mångsidigare tack vare odlingsstödet.

ta utmaning. Det finns inget ordentligt bevattningssystem, så vattnet räcker inte alltid till för odlingarna. Å andra sidan är det också vanligt med översvämningar, särskilt under regnperioden. Ett par dagar innan vårt besök hade det åter en gång varit översvämning i byn.

”Det svämmar över här, trots att översvämningarna borde komma först i juli-augusti”, berättar Laxmi.

Den jordbrukande mormodern vet vad odlarna behöver för att klara av förändringarna. Laxmi hoppas få mer kunskap om hur hon kan förbättra jordbrukets produktivitet och få större skördar som räcker till försäljning. Hon drömmer om att deras by rentav skulle bli en modellby för jordbruket och att nepaleser från andra områden skulle komma dit för att lära sig om hållbart jordbruk.

Laxmi ser de klimattåliga odlingsarterna som ett bra alternativ vid anpassningen till klimatförändringen. Samtidigt borde man göra jordbruket mångsidigare.

”Vid den här tiden på året odlar många bara en enda växt, rådisa. Nu förstörde översvämningarna odlingarna och vi förstod att vi borde ha planterat flera sorters växter. Då skulle en del kanske ha klarat sig.” ☹

Skribenten är Finska Missionssällskapets kommunikatör i Nepal. Texten har översatts av en volontär. Vi tackar för insatsen!

Med stöd av Finlands anslag för utvecklingssamarbete

Hjälp Nepals hungrande befolkning!

Delta i insamlingen:

Ge en gåva till Finska Missionssällskapet, FI38 8000 1400 1611 30, märk gåvan NPK004.

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2022/6434

Du kan också understöda miljöarbetet regelbundet: miljobanken.fi

Piritta Pitkämäki lhatsu började arbeta som ledare för mission och internationellt arbete i Vasa svenska församling i februari 2022. Hon sprudlar av iver och idéer för missionsverksamheten bland barn och unga. Hennes mål är att föra vidare missionsintresset till nästa generation.

TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES
FOTO: JOHANNA BACKHOLM

”Jag brinner för det här arbetet”

– Jag tycker jättemycket om det här arbetet. Jag får jobba med alla sektorer i församlingen, till exempel diakonin och verksamheten för barn och unga.

Piritta uppskattar det engagemang och den iver som finns i missionskommittén. Hon tar vara på fungerande koncept som församlingens frivilliga satsat på genom åren, och kommer med egna idéer som passar hennes målgrupper.

– När jag tog över efter tidigare missionssekreterare Martin Sandberg flyttades tyngdpunkten för arbetet till missionsfostran för barn och unga.

Piritta är född i Ilmajoki och bosatt i Vörrå med sin man och fem barn. Hon är socionom till utbildningen och har arbetat tre år i den finska församlingen i Stockholm. Till Vasa svenska församling kom hon år 2008 som ungdomsarbetsledare.

Vad motiverar dig i ditt arbete?

– Jag tycker om att möta människor! Det är också jätteviktigt med det mandat som den

här tjänsten har i församlingsrådet, jag vet att jag gör ett viktigt jobb som uppskattas. Jag brinner också för de teman som jag får prata om: klimatfrågor, rättvisa, fred. Det är aktuella frågor för alla. Jag tycker om att ge konkreta exempel på hur Jesu kärlek syns i världen, att visa vad som händer inom missionsarbetet. Jag har märkt att en del människor har en föråldrad bild av missionsarbetet och jag vill visa vad mission är i praktiken. Jag är också jättetacksam för alla frivilliga som jobbat länge med de här frågorna – missionskretsarnas medlemmar är superduktiga. Samtidigt vill jag fostra en ny missionsintresserad generation.

Piritta minns speciellt en satsning i Sundom prästgård förra hösten i samband med Utjämningskampanjen.

– Tillsammans med årskurs två vid Sundom skola sådde vi olika frön som blir färdiga först ett år senare; palsternacka, vitlök, morot. Jag ville visa att det tar tid att förändra världen och låta barnen göra något konkret för missionen. Vi kommer att säl-

ja skörden efter en gudstjänst för att samla pengar till missionsarbetet.

Vasa svenska församling understöder bland annat Finska Missionssällskapets missionär Anna-Lena Särs arbete i Senegal. Piritta vill göra missionsarbetet lättförståeligt och förankra det lokalt.

– När jag talar om Senegal brukar jag lyfta upp barnens skolgång, eftersom många barn där saknar möjlighet att gå i skola på eget modersmål. Jag brukar säga: ”Tänk hur det skulle vara att börja skolan på ett annat språk.” Skoleleverna blir genast berörda av det. Skolbarnen här har en del kompisar som börjat skola på ett annat språk än sitt modersmål och kan knyta an till det.

Egna erfarenheter från Tanzania

Pirittas missionsintresse väcktes under studietiden.

– Jag har alltid tyckt om språk och att resa. Även om jag inte kommer från en kyrklig familj, kommer jag ihåg missionä-

rernas skolbesök och att jag blev berörd av dem. Innan jag studerade till socionom hade jag ett mellanår då jag åkte till Tanzania med Kepa för att volontärjobba med funktionshindrade barn och ungdomar i Morogoro. Idag håller jag regelbundet mejlkontakt med Vasa svenska församlings vänförsamling på samma ort. Det är fint att få mejla dem! Jag drömmer om att få besöka Tanzania igen och gör som bäst upp planer för det. För mig är missionsintresset en naturlig del av att vara församlingsaktiv och att leva som kristen. Före jag blev missionsledare samarbetade jag en del med missionssekreteraren och samlade pengar till olika ändamål, till exempel genom julpyssel med frivillig avgift.

Varifrån kommer alla dina verksamhetsidéer?

– Jag lyssnar på människor jag möter och inspireras av dem. I arbetet med ungdomar får man jobba i snabb takt, det går inte att vänta ett halvår med att förverkliga deras idéer. Jag försöker plocka upp deras önskemål i min årsplanering. När vi hade en filmkväll med Sagan om ringen kom vi på idén att kombinera filmkvällarna med en missionsandakt och äta pizza tillsammans. Vi tog upp en avgift till missionen. De unga är speciellt intresserade av hur missionärerna arbetar, vilka språk de använder och hur missionen verkar för klimatet, rättvisa och fred.

”Vi vill hjälpa så många som möjligt”

Piritta är van att rycka in där det behövs hjälp och vara flexibel i sin planering. När det är möjligt tar hon tillfället i akt att inspirera och samla in pengar för missionen.

– Det behövdes någon som hoppade in när Sundom kapellförsamling höll öppet hus för årskurs fem och sex. Jag passade på att berätta om missionsarbetet under dagarna. Mellanmålsavgiften, 2 euro, riktades till missionen. Vi fick ihop 80 euro under terminen och eleverna fick själva välja till vilket ändamål som pengarna skulle gå. De sade så fint att de vill att pengarna ska hjälpa så många som möjligt och valde Finska Missionssällskapets katastroffond.

Piritta har utnyttjat församlingens sociala medier aktivt under året. Hon har skrivit om olika kampanjer, delat nyheter och berättat om hur understödet når fram. Hennes direktsända samtal på Instagram har

Elever från Sundom skola sädde frön vid prästgården under höstens Utjämningskampanj.

FOTO: PRIVAT

också varit omtyckta. Senast bjöd hon in Finska Missionssällskapets koordinator Camilla Skrifvars-Koskinen till sändningen.

Hur är inställningen till kyrkans internationella arbete i dag?

– I dag förstår de flesta finländare att vi inte är en ensam ö i världen. Vi behöver varandra och har betydelse för människor i andra länder. Vi har ett gemensamt ansvar för varandra och även om våra elräkningar är höga, kan vi här i Finland fortfarande hjälpa. Det finns en vilja att fördela resurserna så att vi kan hjälpa alla som behöver stöd. De summor som våra medmänniskor behöver för att klara sig på andra sidan världen är mycket mindre än de vardagliga utgifter vi har här. Också små bidrag hjälper. Ibland frågar ungdomarna hur femtio cent eller ett par euro kan hjälpa någon. Jag påminner då om att många små summor blir ganska mycket, när många bidrar.

Har du några nya verksamhetsidéer för inkommande år?

– Jag skulle vilja utveckla några gamla idéer, till exempel missionslunchen på lördagar. Vi tänkte beställa en viss mängd mat och sälja det som blir över i lunchboxar. Idén föddes när en deltagare frågade om hon fick köpa hem mat efter en av luncherna. Vi ska erbjuda studerande ett billigare

Piritta tillsammans med sitt yngsta barn, tvååriga Ian. ”Jag har ordnat barnvagnspromenader för kyrkans internationella arbete med temat motion och mission”, berättar Piritta.

FOTO: PRIVAT

pris. Jag får också vara med och medverka i Bön och lovsång som diakonin ordnar på lördagar en gång i månaden. Hjälpisarna och jag ansvarar för barnpassningen och samtidigt håller vi en missionssöndagsskola för barnen.

Matlagning och motion

Finska Missionssällskapet erbjuder färdiga aktivitetstips och inspirationsmaterial för den som vill engagera sig för missionsarbetet i församlingen, till exempel ”Food for Hope” samt Motion & Mission.

– Matlagningsskvällarna Food for Hope med aktuellt från Finska Missionssällskapet har samlat många deltagare. Det är lätt att umgås när man gör nånting konkret tillsammans. Nu på våren kommer vi att laga mat från Tanzania och diskutera om Missionssällskapets arbete. Vi kommer också att prova på att ha Food for Hope för barn i lågstadietiden två gånger under våren.

Den 11 mars blir det dags för en motionsföreläsning i församlingen.

– Vi ordnar en promenad för kropp och själ med start vid Sundom kyrka inom ramen för Motion & Mission. Vi går på en promenad tillsammans, äter salladslunch och avslutar med en andakt i kyrkan. Om man vill kan man ge en frivillig avgift till missionen. ☺

Med siktet inställt på Botswana

Vi ska flytta! Vi ska inte bara flytta från ett hus till ett annat här i Dakar, inte heller från en stad till en annan i Senegal. Efter 11 års arbete för Finska Missionssällskapet i Senegal ska vi nu gå vidare och påbörja ett helt nytt kapitel i ett annat afrikanskt land. Vi ska flytta till Botswana. Vi fortsätter att arbeta som Finska Missionssällskapets utlandsarbetare och i samma uppgifter som tidigare, det vill säga som sakkunnig inom ekonomisk administration och gott ledarskap (Bertrand) och som sakkunnig inom diakoni och psykosocialt stöd (Anna), men i en för oss helt ny kontext och med nya samarbetspartner.

Senegal har varit vårt hem de senaste 11 åren, det enda hem våra döttrar någonsin har haft. Vi älskar detta land, dess människor och kulturen. Våra lokala kolleger har kommit att bli mer än kolleger. De är våra kära vänner och familj. Det kommer inte att vara enkelt att avsluta detta kapitel, men samtidigt vet vi att Gud har öppnat denna dörr för oss, och därför ser vi fram emot de nya äventyr som väntar på oss i annan del av Afrika.

Text: Anna Tikum

Familjen Tikum förbereder sig på flytten till Botswana. Den verksamhet som Anna ansvarat för i Senegal fortsätter med lokala krafter. Bertrand får en ny efterträdare från Finska Missionssällskapet. Här tillsammans med barnen Ronya och Nicole.

FOTO: PRIVAT

Stöd utgivningen av tidningen Mission

Saajan tilinnumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI38 8000 1400 1611 30	TILISIIRTO GIRERING Betalningen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.	
Saaja Mottagaren	Finska Missionssällskapet PB 56, 00241 Helsingfors	Frivilligt bidrag för tryckning och postning av tidningen Mission Skriv i meddelandefältet: TIDNING	
Maksaja Betalaren			
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref.nr	
Tilittä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro

Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tillsvidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2022/6434, i kraft 1.1-31.12.2023, beviljat 16.8.2022 av Ålands landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

PANKKI
BANKEN

KOMMANDE EVENEMANG

8.3 kl. 13 Marika Björkgren-Thylin medverkar på **Café Orchidé** i Aurelia, Åbo.

21.3 kl. 10 **Forum för mission** i form av ett webinarium. Tema är Att inge hopp i en söndrig värld. Medverkande från Missionssällskapet är Rolf Steffansson och Marika Björkgren-Thylin.

9.5 Missionssamling i Norra Paipis bykyrka. Marika Björkgren-Thylin medverkar.

27.5 kl. 9.30-19 **Missionsseminarium** i samarbete med Karis-Pojo församling, Karis församlingshem. Varmt välkomna! Se programmet på sidan 7.

70 000 euro i nödhjälp till Syrien

Den 6 februari inträffade en katastrofal jordbävning i Syrien och de södra delarna av Turkiet. Tusentals människor omkom. Finska Missionssällskapet har sânt 70 000 euro i nödhjälp till Syrien via ACT-alliansens samarbetskyrkor. Pengarna beviljades ur katastroffonden.

”Det är en kall vinter i Syrien och det behövs till exempel filter, värmeaggregat och mat. Kyrkor och moskéer fungerar som nödboenden, och det behövs madrasser och hygienartiklar”, säger Eija Alajarva, expert på humanitärt bistånd vid Finska Missionssällskapet.

Nödhjälpen riktas först till landets norra delar. Jordbävningen har förstört människors hem och utkomstmöjligheter. Invånarna är hårt prövade sedan tidigare på grund av kriget och den ekonomiska krisen i landet.

Så här kan du hjälpa: gör en inbetalning via MobilePay till numret 17550, eller texta HJÄLP20 (20 euro) till numret 16155. Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2022/6434

Dela med dig!

Om du redan har allt du behöver, kan du på din bemarkelsedag dela med dig till de allra mest utsatta. Starta en bemarkelsedagsinsamling!

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2022/6434

finskamissionssallskapet.fi/bemarkelsedag

Gud bär våra bekymmer

Fastan pågår som bäst och vi håller på att förbereda våra hjärtan för påsk. I slutet av fastetiden infaller palmsöndagen. Den helgen kommer vi ihåg hur Jesus red in i Jerusalem och hur människorna strödde palmkvistar på hans väg. Den här berättelsen finns i lite olika former i alla de fyra evangelierna. Berättelsen blev nedtecknad till och med av aposteln Johannes, som oftast skrev på ett annorlunda sätt än de andra tre evangelisterna. Det som också skildras av alla evangelisterna med undantag för Johannes, är hur Jesus ger instruktioner om var och hur man skall hitta åsnan som han skall rida in i staden på och hur den sedan hämtas till Jesus precis enligt hans instruktioner.

Varför är den här åsnan så viktig för evangelisterna Matteus, Markus och Lukas? Varför har de en lång berättelse om ett djur mitt i evangelierna? Varför inte gå rakt på sak såsom Johannes gör när han endast konstaterar att *"Jesus fick tag i en åsna och satte sig på den"* (Joh 12:14)?

Standardsvaret på varför åsnan är så viktig är att Jesus genom att tåga in i Jerusalem på en åsna uppfyller en profetia från Sakarjas bok:

Ropa ut din glädje, dotter Sion, jubla, dotter Jerusalem! Se, din konung kommer till dig. Rättfärdig är han, seger är honom given. I ringhet kommer han, ridande på en åsna, på en ung åsnehingst. (Sak 9:9)

Det Gud har lovat kommer han också att uppfylla. Det här är den ena poängen med åsnan.

Men det finns även en annan orsak till att evangelisterna nämner åsnan i sina skildringar. Evangelisterna ville, medvetet eller omedvetet, säga att Gud är detaljernas Gud. Om Gud på palmsöndagen bryr sig om en så liten detalj som en åsna, skulle han då inte bry sig om våra bekymmer som ofta är så stora att det känns som att de sträcker sig ända upp till himlen? Även den minsta detaljen som tynger ned oss och det där enorma dilemma som får dig att vaka långt in på natten är kända av Gud. Och Gud inte bara känner till mörkret utan han bär det tillsammans med oss. Det var ju därför Jesus red in i Jerusalem mot sitt eget kors: för att han då vi prövas och lider skulle kunna visa till oss som går i dödsskuggans dal: *"Jag vet hur det känns, du är inte ensam: jag går med dig varje steg"*.

För att vi vet att Gud uppfyller det han lovar, för att vi vet att Gud är detaljernas Gud och för att vi vet att Gud bär oss så kan vi med folkhopen ropa: *"Hosianna: Herre hjälp oss, herre fräls oss"*.

Kristian Willis

tf. kyrkoherde, Vanda svenska församling

